

LA GRACOLARIA

Periódico semanal

La Redacción no se hace solidaria de los trabajos firmados.

Insertéense ó no, no se devuelven los originales.

Anuncios, edictos y comunicados á precios convencionales.

Redacción y Administración

CALLE DE CORRÓ, 9

Precios de suscripción

Trimestre, pago adelantado.	4'50 ptas
Número suelto.	0'15 "
Número atrasado.	0'20 "

L' AIGUA

L' aigua, sòlida, líquida ó vapor, es una de las substancias més admirables de la Natura-lesa, un dels elements més necessaris á la vitalitat planetaria: es el símbol més hermós del treball material. Ella, lliure de la esclavitud á que están subjectes els demás cossos, lluita sempre per apartarse dels seus dominis naturals: afanyosa recull el calor que se li apropa, y sens perdre la seva constitució física, s'eleva silenciosament á l' atmósfera, convertida en nuvol, que magestuós navega, hasta que, sentint anyoransa de la terra, s'arrapa á altres gotetas que com ella s'anyoran, y juntas forman la gota que s'estimballa, fecundant la terra assedegada, per tornar altre y altre vegada á enlayrarse y caurer, establint aixís el ritme marvellós de la circulació atmosférica. Miriades de gotetas d' aigua s'elevan incessanment á las alturas, per acumularse formant el cicló, que ab furiosas embestidas desarreia la forta alsina, com llença contra la platja milers de toneladas d' aigua, ó arrastra ab fieresa gegantesca masses de sorra dels deserts africans.

La mateixa ona de foch qu' á la primavera avansa, despertant á la vida la planta estimada, origina l' alsament de l' aigua, que ha de frenar la seva xardorosa acció.

El borrelló de neu, sotregat pels avalotats xisclets del torp, que forma la congesta, rebost d' aigua estiuhenca, es fill dels raigs de foch del Sol.

¡Cóm se revela l' omnipotencia del Creador!

El Sol, aqueixa inmensa bola de foch, que flota en l' espay, es la causa única de la vitalitat planetaria. Ell genera el cactus esgroguet qu' entre la neu germina; ell origina las rojas tintas del cel ponent y 'ls brillants colors del arch de Sant Martí, per l' espurpeitg de milers de gotetas d' aigua que del cel devallan,

y sols es ell que colora las flors hermosas, qu' á la prada 's gronxan, llensant ondas olorosas.

La Terra impulsada per lleys misteriosas, mentres en un extrem del seu organisme reb tangencialment 'ls raigs de Sol impotents pel desarrollo de la vida vegetal, dormida tota energia, cambia gradualment de posició, fins que la part paralísada reb el baf calent que li retorna la vida.

La ona de foch solar avansa cap al pol, inundant de calor un hemisferi, ahont brota esplendorosa la vida vegetal, com reneix 'l mon animal que 's agita ab l' ansia de la vida simbolisada pel espitnech de la cigala, borra-cha de llum y calor.

Al arribar el Sol al punt del seu máxim avens—aparent—sobre un hemisferi, desde hont vivifica la pobre flora polar, recula cap al altre hemisferi, que també desperta á la vida, per la seva bullenta alenada.

Com la persistencia de la funció térmica solar acabaria per destruir la seva hermosa obra, secant la vegetació de totas las placas continentals, la mateixa funció térmica crea 'l fré de la seva acció devastadora y esterillisant. 'ls raigs de Sol enlayran grans quantitats d' aigua, estols d' invisibles bombollas líquidas, que 's tornan nuvols d' encens, que promte devallan per fecundar la terra; y la mateixa funció de la temperatura, per la desigualtat de la seva acció, deguda al moviment de la Terra y á la distribució de mars y continents, regula l' acumulació del vapor d' aigua, causa de las plujas. Y, cosa admirable: mentres 'l aigua d' una caldera necessita 100 graus de calor—pressió normal—per fer equilibri á la pressió atmosférica y luego elevarse en forma de vapor, la partícula d' aigua sostinguda per un brinet d' herba, s'eleva ab una temperatura en l' aire de 0 graus, y no sols vens la pressió atmosférica, sino que persisteix en estat invisible devant d' un termometre, que marca 40 graus sota 0 y que, segons ordres de la Física, deuria haberse congelat á la temperatura de cero graus.